

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Petrum respiciens solvit in lacrymas. 52

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Aequè enim tacens,
ac loquens
damnatus.*

*Quare Christus ob-
jectam sibi Sacerdo-
tis irreverentiam,
noluerit tacitus
preterire.*

*Solus enim perfectus
est, qui non offen-
dit in verbo.*

*Hinc hausere Sancti
contemptum ju-
dicatorum huma-
norum.*

*Scidit vestimenta
sua, & ait, blas-
phemavit.*

*Cum dixit, necesse
est ut unus moriatur
pro populo.*

*Habetur ex Iosepho,
& refert Baron.
amisse Caypham Sa-
cerdotium ab Herode.*

*Proinde Lucanus
bene, exeat aula, qui
vult esse pius.*

*Cœpit jurare, &
anatematizare, quia
non novi hominem
nota illud,
scipit.*

Affuetus profutura

Placituri præferre,

Pari ibi periculo tacet, ac loquitur,

Sacerdotes, ne malos quidem,

Contempsisse vult argui;

Alia convicia dissimulavit silentio,

Hoc detersit responso.

Non fuit integrum Dei Filio

Dissimulare Patris injuriam,

Qui negaretur perfectus ex eo,

Quod ipse etiam

Offendisse argueretur in Verbo.

Et adhuc magnificat aliquis censuram hominum,

Quorum iudicio

Ne ipse quidem recte loquutus est Deus;

Offenditur malus Princeps unde erudiri debuerat;

Indignum se probat vestibis illis, quas lacerat;

Detegit diloricatus cariosæ conscientiæ, cicatrices,

Instare Sacerdotio suo finem

Prophetavit ante, cum nesciret quid diceret;

Apertius nunc, cum nec sciret quid faceret,

Ad quid aliud, Judæa, à Sacerdote sperares,

Quem Herodes, non Deus dedisset?

Rex malus raro sibi dissimilem

Elegit Antistitem.

ELOGIUM LII.

PETRUM RESPICIENS, SA-

LUTARES SOLVIT IN

LACRYMAS.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

Proh quam facile inhærent vel optimis

Aulæ mores?

Vix ingressus in illam piscator est,

Cum illico & simulare didicit, & mentiri.

Sine injuria Veritatis

Ne secunda quidem aditum invenit ad fores.

Novus tamen in arte mentiendi,

Ita

Ita feliciter exercere illam non potuit,
 Quin, vel cum mentiretur, promeret vera.
 Plane non noverat hominem,
 Deserere illum qui poterat.
 Plane non erat is, quem in horto viderant;
 Ille cohortem contempserat,
 Hic reformidat Ancillam.
 Sed nec erat Christi Discipulus,
 Qui Aulam volens, & non coactus intrasset.
 Audaciam hanc utique non docuerat is,
 Qui Zachæi, & Plebejorum domos
 Vel non accitus adiisset,
 Ad regias vero trahendus funibus fuerit,
 Ut veniret.
 Corripere Janitorem Regni sui Deus
 Opposita illi Ostiaria voluit,
 Quæ solertius custodiret fores Palatii,
 Quam ille Cæli.
 Inspiciens, qui tacente Sapia loqueretur,
 Facilius reputans posse, decipi Veritatem,
 Quam amantem terreti,
 Culpabilis sequutus captivam est,
 Quam cæteri reliquissent.
 Ita sopitus,
 Ut ne se quidem Galilæum jam sciret,
 Adesse sibi tempus surgendi
 Ante Gallicinium non agnovit.
 Ideo igne indigens
 Quia Solem suum sequebatur à longè,
 Quos prope undas ardores conceperat,
 Prope prunas extinxit;
 Noctis illius frigore mitigari debuerant,
 Ut ferre eos mundus posset.
 Juratus perfidiæ suæ testis
 Jam non suffert oculum Judicis.
 Cum magnitudinem doloris sui
 Attium, & aula non caperent,
 Foras egressus,
 Vibrato in se fulguri, fulmen ne traheret,
 Pares illi extinguendo fletus opposuit.

*Si enim cognovisset
 ut par erat, utique
 non deseruisset.*

*Non erat in hoc
 Christi discipulus,
 quia ille audacissimum
 suos non docuit.*

*Non legitur Christus
 venisse in Prætorium,
 vel in Herodis re-
 giam, nisi vincitum.
 Dicit Petro Ostiaria,
 quæ illum intro-
 duxerat, nunquid
 tu, &c.*

*Hoc est Christo, qui est
 Dei sapientia.*

*Negavit etiam se
 Galilæum, ut faci-
 lius crederetur non
 agnoscere hominem.
 Gallus cantavit, &
 recordatus est Petrus,
 &c. & egressus foras
 flevit.*

*Vocaverat illum
 Christus secus mare
 Galilææ.*

*Acerrima natura
 fuerat Petrus, ut
 notant Patres.*

*Conversus Dominus
 respexit Petrum, &
 egressus foras, &c.*

Minor

*Atque ita in hoc
quoque vere se
Petram, Petrus
probavit.*

Minor fuerat Christo moriente concussio,
Si hæc ipsa etiam fracta Petra non fuisset.

ELOGIUM LIIL.

VEXATUR PER NOCTEM,

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

*Cur velarent oculos
Christo Iudæi.*

Nunquam secutius regnarunt tenebræ
Quam Sole captivo.
Feralis nox

*Firmamentum enim
est Dominus ti-
mentibus se.*

Ne bina quidem in Firmamento nostro
Sidera tolerat.

*Quos enim videbat,
faciebat illico melio-
res: ita Zachæum,
ita oæcum natum,
& alios.*

Cœca nequitia ut est.

Oculatum pati Deum non potest.

A tam Sancta Pupilla

Salutare fascinum metuit,

Quale recens vidit in Petro,

Cui respici & corrigi idem fuit.

Vefanus furor

Objici sibi seipsum non vult,

*Speculum nostrum
Christus Drogo Ost.
in ser. de cæn. fecisti
mihi Domine de cor-
pore tuo speculum.*

Inde accusatorem turpitudinis suæ speculum
Velo interposito tegit.

Dei Pulchritudinem

Timet impius amare, si spectet.

Sui in illum odii tenax

*Viso beatis tota
merces, per Theologos.*

Eam ipsam visionem, quæ beatis præmium est;
Pœnam putat.

Experitur quid sibi liceat,

*Genus flexo ante eum
illudebant ei.*

Qui adorationem quoque contemptum facit.

Veram tamen illius formam

Exprimere vel si velit, non scit.

Rem Templi nunquam fortasse viderat

Academicus Popinarum,

*Perditi legitimum
Dei cultum imitari
nequeunt, vel
si velint.*

Deum, & seipsos fallentium more,

Eam duplici corde,

Et unico exhibuit genu.

*Accusabant eum;
ille vero tacebat.*

Male interrogantibus Reus sapiens non respondet,

Apud ineptos, ac stolidos

Opportunius quidquam silentio non invenit.

Per.